

Ἀριθμ. Πρωτ. 1109

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ
ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΟΙΣ

+ Β Α Ρ Θ Ο Λ Ο Μ Α Ι Ο Σ
ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ,
ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ
ΠΑΝΤΙ ΤΩι ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΧΑΡΙΝ, ΕΛΕΟΣ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗΝ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΕΝ ΒΗΘΛΕΕΜ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΟΣ
ΣΩΤΗΡΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥ

* * *

Ἀδελφοὶ καὶ Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

«Παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν, υἱὸς καὶ ἐδόθη ἡμῖν»!
(Ἦσ. θ' 5)

Ἐνθουσιωδῶς καὶ χαρμοσύνως ὁ Προφήτης μᾶς γνωστοποιεῖ προορατικῶς πρὸ αἰώνων πολλῶν τὴν ἐκ τῆς Αἰιπαρθένου Γέννησιν τοῦ Παιδίου Ἰησοῦ. Βεβαίως, δὲν εὐρέθη καὶ τότε, περίοδον ἀπογραφῆς ἐπὶ Καίσαρος Αὐγούστου, τόπος ἐν τῷ καταλύματι διὰ τὴν στέγασιν τῆς κυοφορούσης ἐκ Πνεύματος Ἁγίου Παρθένου καὶ οὕτως ἠναγκάσθη ὁ μνήστωρ καὶ φύλαξ αὐτῆς ἅγιος Ἰωσήφ νὰ τὴν ὀδηγήσῃ εἰς σπήλαιον, εἰς τὴν φάτνην τῶν ἀλόγων, «τοῦ τεκεῖν τὸ Παιδίον».

Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ ὑποδέχονται, προσφέροντες τὴν εὐχαριστίαν εἰς τὸν Δημιουργόν: «οἱ Ἄγγελοι τὸν ὕμνον· οἱ οὐρανοὶ τὸν ἀστέρα· οἱ Μάγοι τὰ δῶρα· οἱ ποιμένες τὸ θαῦμα· ἡ γῆ τὸ σπήλαιον· ἡ ἔρημος τὴν φάτνην· ἡμεῖς δὲ Μητέρα Παρθένον»· οἱ ποιμένες ἀγραυλοῦν ἐπὶ «τὴν ποιμνὴν αὐτῶν» καὶ φυλάσσουν «φυλακάς νυκτός», καὶ ἄγγελοι θεωροῦντες ἐκστατικοὶ τὸ Μυστήριον ὑμνολογοῦν (Ἐσπέρια Ἑορτῆς Χριστουγέννων).

Ἡ γλυκύτης τῆς Ἁγίας Νυκτός τῶν Χριστουγέννων περιβάλλει καὶ πάλιν τὸν κόσμον. Καὶ ἐν μέσῳ τῶν ἀνθρωπίνων καμάτων καὶ πόνων, τῆς κρίσεως καὶ τῶν κρίσεων, τῶν παθῶν καὶ τῶν ἐχθροτήτων, τῶν ἀνησυχιῶν καὶ τῶν ἀπογοητεύσεων, προβάλλει **πραγματικὸν καὶ ἐπίκαιρον** ὅσον ποτὲ τὸ **μυστήριον** τῆς Ἐνανθρωπήσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου, Ὅστις κατῆλθεν ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον εἰς τὴν κοιλίαν τῆς αἰιπαρθένου Μαρίας ἵνα ἀνατείλῃ **δικαιοσύνην** καὶ **πλῆθος εἰρήνης** (πρβλ. Ψαλμ. οα' 7).

Ὑπὸ τὴν **σιωπὴν** καὶ τὴν **εἰρήνην** τῆς ἱερᾶς Νυκτός τῶν Χριστουγέννων, Ἰησοῦς Χριστός, ὁ ἀναρχος, ὁ ἀόρατος, ὁ ἀκατάληπτος, ὁ ἄυλος, ὁ αἰεὶ ὢν, ὁ ὡσαύτως ὢν, εἰσέρχεται σαρκοφόρος, ἄσημος, ἀπλοῦς, πτωχός, ἄγνωστος, εἰς τὸ **δραῦμα** τῆς ἱστορίας. Εἰσέρχεται συγχρόνως ὡς «μεγάλῃς βουλῆς ἄγγελος, θαυμαστὸς σύμβουλος, [...] ἐξουσιαστής, ἄρχων εἰρήνης, πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος» (Ἦσ. θ' 6).

Ναί, έρχεται ως **άνθρωπος** υπό Μητρός Παρθένου και λύει την **περιπλοκήν** της άνομίας και δίδει με την Χάριν και τὸ Ἐλεός Του **διέξοδον** εις τὰς άπορίας της ζωής, **προορισμόν** και **άξίαν** και **περιεχόμενον** και ύποδειγματικὸν **ήθος** και **πρότυπον** εις την άνθρωπίνην περιπέτειαν.

Ὁ Κύριος προσελάβετο **άπασαν** την άνθρωπίνην φύσιν και ήγίασεν αυτήν. Ὁ προαιώνιος Θεός κατεδέχθη νά γίνη δι' ήμᾶς έμβρουον και νά κυφορηθῆ εις την γαστέρα της Θεοτόκου. Οὕτως έτίμησε και την άνθρωπίνην ζωήν εκ του πρωταρχικοῦ σταδίου αυτής και έδίδαξε τὸν σεβασμόν εις τὸν άνθρωπον άπό της άρχής της κήσεως αυτού. Ὁ τὰ πάντα Δημιουργήσας συγκατέβη νά γεννηθῆ ως Βρέφος και νά γαλακτοτροφηθῆ υπό της Παρθένου. Οὕτως έτίμησε την **παρθενίαν** και την **μητρότητα**, την πνευματικήν και την φυσικήν. Διά τουτο ὁ Άγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος προτρέπει: «γυναῖκες παρθενεύετε, ίνα Χριστοῦ γένησθε μητέρες» (*Λόγος ΔΗ', Εις τὰ Θεοφάνεια, PG 36, 313A*).

Και ώρισεν ὁ Κύριος την συζυγίαν του άρρενος και του θήλεος εν τη εύλογημένη οικογενεία. Αυτός ὁ **θεσμός** της χριστιανικής οικογενείας άποτελεῖ τὸ **κύτταρον** της ζωής και την **θερμοκοιτίδα** της ύγιους ψυχικῶς και σωματικῶς αναπτύξεως τῶν τέκνων. Ως εκ τούτου, άποτελεῖ **ὀφειλήν** της Ἐκκλησίας αλλά και **καθηκον** της ήγεσίας εκάστου λαοῦ ή δια ποικίλων τρόπων ενίσχυσις του **θεσμοῦ** της οικογενείας.

Διά νά αναπτυχθῆ εν παιδίον ύγιῶς και ὀμαλῶς άπαιτεῖται μία οικογένεια ὅπου ὁ άνήρ και ή γυνή ζοῦν άρμονικῶς, ως εν σῶμα, μία σάρξ, μία ψυχή, ύποτασσόμενοι ὁ ένας πρὸς τὸν άλλον.

Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι πάντες οἱ πνευματικοὶ και εκκλησιαστικοὶ ήγέται, ως άλλοι άγραυλοῦντες ποιμένες, αλλά και οἱ ιθύνοντες τὰ του κόσμου, γνωρίζουν και άποδέχονται την θείαν αλήθειαν και πραγματικότητα ταύτην, την ὁποίαν διακηρύττομεν άπό του Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου και κατὰ τὰ έφετεινά Χριστουγέννα. Πάντες ὀφείλομεν νά ενθαρρύνωμεν την δημιουργίαν και την λειτουργίαν τῶν φυσιολογικῶν οικογενειῶν δια νά αναπαράγουν ύγιεις ψυχικῶς και χαρούμενους πολίτας, πλήρεις αισθημάτων άσφαλείας, στηριζομένους εις τὸ αἶσθημα της προστασίας του ισχυροῦ και προστατεύοντος πατρὸς και της στοργικής και αγαπῶσης μητρός. Οικογενείας, εις τὰς ὁποίας θα αναπαύεται ὁ Θεός. Προσκαλοῦμεν και προτρεπόμεθα άπαν τὸ πλήρωμα της Αγίας Ὁρθοδόξου ήμῶν Ἐκκλησίας ὅπως πολιτευόμενον άξίως της ἥς εκλήθη κλήσεως πράττη πᾶν τὸ δυνατὸν δια την στήριξιν του θεσμοῦ της οικογενείας.

Αδελφοί, «ή νύξ προέκοψεν, ή δέ ήμερα ήγγικεν» (Ρωμ. ιγ' 12). Ἦδη οἱ ποιμένες πορεύονται πρὸς την Βηθλεέμ τὸ θαῦμα ανακηρύττοντες και προσκαλοῦν ήμᾶς νά τους ακολουθήσωμεν, ως άλλοι «άστεροσκόποι μάγοι χαρᾶς πληρούμενοι» (τροπάριον δ' ὠδῆς Ὁρθρου Ἐορτῆς Χριστουγέννων), «δῶρα τίμια» προσάγοντες Αὐτῷ «χρυσὸν δόκιμον, ως Βασιλεῖ τῶν αἰώνων, και λίβανον ως Θεῷ τῶν ὄλων, ως τριημέρω δέ νεκρῷ σμύρναν τῷ άθανάτῳ» (*Ανατολίου, Στιχηρὸν ιδιόμελον Ἐσπερινοῦ Ἐορτῆς Χριστουγέννων*). Δηλαδή τὰ δῶρα της αγάπης και της πίστεως μας και της δοκιμῆς μας ως χριστιανῶν και μάλιστα ὀρθοδόξων εις τὸ ήθος και την παράδοσιν, την οικογενειακήν, την πατερικήν, την εκκλησιαστικήν, την ὀρθοπράττουσαν πάντοτε

ἀνά τοὺς αἰῶνας καὶ συνέχουσιν μέχρι σήμερον τὴν εὐλογημένην κοινωνίαν μας, τῆς ὁποίας κύτταρον κατὰ Θεὸν βιοτῆς καὶ αὐξήσεως εἶναι, ἐπαναλαμβάνομεν, ἡ οἰκογένεια.

Ἀδελφοὶ καὶ τέκνα,

-2013 χρόνια συνεπληρώθησαν ἀπὸ τῆς κατὰ σάρκα Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ·

-2013 χρόνια καὶ ὁ Χριστὸς, ὅπως τότε, δὲν παύει νὰ καταδιώκεται ἐν τῷ προσώπῳ τῶν ἀδυνάτων ἀπὸ τὸν Ἡρώδη καὶ τοὺς παντοειδεῖς συγχρόνους Ἡρώδας·

-2013 χρόνια καὶ ὁ Ἰησοῦς διώκεται εἰς τὰ πρόσωπα τῶν χριστιανῶν ἐν Συρίᾳ -καὶ ὄχι μόνον·

-2013 χρόνια καὶ ὁ Χριστὸς φεύγει, ὡς πρόσφυξ μετ' αὐτῶν, ὄχι εἰς τὴν Αἴγυπτον, ἀλλὰ εἰς τὸν Λίβανον, εἰς τὴν Εὐρώπην, εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ ἀλλαχοῦ δι' ἀσφάλειαν ἐν τῇ ἀνασφαλείᾳ τοῦ κόσμου·

-2013 χρόνια καὶ τὸ Παιδίον Ἰησοῦς εἶναι ἀκόμη φυλακισμένον μὲ τοὺς δύο Ἱεράρχας τῆς Συρίας Παῦλον καὶ Ἰωάννην, μὲ τὰς Ὁρθοδόξους μοναχὰς καὶ πολλοὺς ἀκόμη ἀνωνύμους καὶ ἐπωνύμους χριστιανούς·

-2013 χρόνια καὶ ὁ Χριστὸς σταυρώνεται μαζί μὲ αὐτοὺς ποὺ βασανίζονται καὶ φονεύονται διὰ νὰ μὴ προδώσουν τὴν πίστιν των εἰς Αὐτόν·

-2013 χρόνια καὶ ὁ Ἰησοῦς φονεύεται καθ' ἡμέραν εἰς τὸ πρόσωπον τῶν χιλιάδων ἐμβρύων, τὰ ὁποῖα οἱ γονεῖς των δὲν ἀφήνουν νὰ γεννηθοῦν·

-2013 χρόνια καὶ ὁ Χριστὸς ἐμπαίζεται καὶ ὀνειδίζεται εἰς τὸ πρόσωπον τῶν δυστυχησμένων παιδιῶν, τὰ ὁποῖα ζοῦν ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς οἰκογενείας, τῆς ἀνεχειρίας, τῆς πτωχείας.

Τὸν **πόνον**, τὴν **θλίψιν** καὶ τὰ **παθήματα** τῶν ἀνθρώπων ἦλθε καὶ ἔρχεται καὶ κατὰ τὰ ἐφετερινὰ Χριστούγεννα νὰ ἀναλάβῃ ὁ Κύριος, ὁ εἰπὼν «ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε» (Ματθ. κε' 40-41). Δι' αὐτοὺς ἦλθεν ἐκ Παρθένου, δι' αὐτοὺς ἐγένετο ἄνθρωπος, δι' αὐτοὺς ἔπαθεν, ἐσταυρώθη, ἀνέστη. Δι' ἡμᾶς ὅλους, δηλαδή. Ἄς ἄρωμεν, λοιπόν, ἕκαστος ἡμῶν τὸν προσωπικὸν αὐτοῦ σταυρὸν διὰ νὰ εὕρωμεν χάριν καὶ ἔλεον εἰς εὐκαιρον βοήθειαν· διὰ νὰ εἶναι «μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός», ὁ τεχθεὶς Ἐμμανουήλ, Σωτὴρ καὶ Κύριος. Ἀμήν.

Χριστούγεννα ,βιγ'

+ Ὁ Κωνσταντινουπόλεως

διάπυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης πάντων ὑμῶν.

Ἀναγνωσθήτω ἐπ' ἐκκλησίας κατὰ τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν τῆς ἐορτῆς τῶν Χριστουγέννων, μετὰ τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον.